

Aprendre al llarg de la vida

El 1949, a Elsinor (Dinamarca), es va celebrar la primera Conferència Internacional d'Educació d'Adults (Confitea) organitzada per la Unesco. A partir d'aquesta data, cada 12 anys, aproximadament, se n'ha celebrat una, la darrera va ser el 2022 a Marràqueix (Marroc). L'any 1997 va tenir lloc a Hamburg, seu central de l'Institut de la Unesco per l'Educació d'Adults, la Cinquena Conferència d'Educació d'Adults, quan el Director General de la Unesco era el català Federico Mayor Zaragoza (1934-2024). Mayor Zaragoza era una persona extraordinària, molt discreta i que mai se li ha reconegut prou el que va fer per la societat en general i pel nostre país en concret. La Conferència de 1997 va marcar un abans i un després, calia posar al dia els objectius de l'Educació d'Adults per donar resposta a les necessitats emergents de la societat. En aquesta Conferència es va aprovar el concepte «aprenentatge al llarg de la vida». Aprenem des de que naixem fins que deixem aquest món, tot i que aquest concepte fa referència a partir del moment que els ensenyaments deixen de ser obligatoris, o sigui a partir dels 16 anys i al llarg i ample de tota la vida. També es va aprovar que quan parlem d'aprenentatge al llarg i ample de la vida, parlem de tots els àmbits: formal, no formal, informal i accidental. Explicat de manera resumida: el formal són els ensenyaments reglats que atorguen un títol oficial; el no formal són els ensenyaments no reglats o ocupacionals pels quals es rep un diploma o certificat; l'informal, ensenyaments que cada un decideix aprendre pel gust d'aprendre com pot ser el que aprens assistint a una conferència, una visita a una exposició, ... i l'accidental no es pot «mesurar» ja que és el que aprenem sense voluntat pròpia, per casualitat. Per aquest motiu, el que en diuem Formació d'Adults (aprenentatge al llarg de la vida) no és responsabilitat d'un sol Departament o Ministeri, com a mínim hauria de ser un consorci entre Educació, Treball, Cultura, Afers Socials i Economia. Una comissió interdepartamental que oferís aprenentatge al llarg de tota la vida i al llarg de tot l'any. Una oferta que no tanqui per vacances ni per caps de setmana, una oferta adreçada a tothom, en el sentit més ple del mot, és a dir a totes les persones sigui quin sigui el seu perfil professional, ocupacional, social, lingüístic, etc. Al nostre país, en general hi ha molta oferta, des de diferents àmbits i responsabilitats, sigui la Generalitat de Catalunya, els Ajuntaments, Diputacions i entitats diverses. Hi ha molta oferta i tothom ha de poder gaudir d'aprendre al llarg i ample de la vida. El que caldria és un únic punt d'informació central/municipal a on s'informi de les ofertes a tot el municipi, dels llocs i la època per aprendre allò que necessitem o desitgem. Moltes vegades les persones desisteixen per no saber on i com trobar la informació. Tenim moltes eines informatives, però no oblidem que no tothom les domina i l'aprenentatge és un dret que l'ha de poder gaudir tothom. Rosa M. Falgàs Casanovas és Presidenta d'Acefir

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/08/06/aprendre-llarg-vida-133124301.html>